

Arrest

nr. 228 210 van 29 oktober 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. BARTOS
Rue Sous-le-Château 13
4460 GRÂCE-HOLLOGNE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leonese nationaliteit te zijn, op 21 oktober 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 oktober 2019.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 oktober 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 oktober 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat T. BARTOS en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde over de X nationaliteit te beschikken en te behoren tot de X. U bent geboren op (...) in X. U woont hier het grootste deel van uw leven. U bent ongehuwd en heeft een kind. U was een vrachtwagenchauffeur in Sierra Leone.

Op 14 augustus 2017 heeft in X een grote overstroming plaats. Uw vader en uw zoon komen tijdens deze overstroming om het leven. Na de begrafenis spreekt uw oom R. (...), de broer van uw vader, u aan. Hij wil dat u hem de eigendomsakte van het land van uw vader toont. U weet dat uw oom het land in zijn bezit wil krijgen en besluit het land te verkopen.

Een maand na de verkoop van het stuk grond krijgt u van bureu te horen dat u gezocht wordt door uw oom en diens zoon. Uw oom heeft eveneens de politie gevraagd u op te sporen.

Tegen het einde van het jaar 2017 verlaat u Sierra Leone. U reist naar Oekraïne, waar u verblijft tot 21 augustus 2019. Hierna reist u via Italië naar België. U wordt op de luchthaven Brussel Nationaal onderschept op 1 september 2019. U dient op 3 september 2019 een verzoek tot internationale bescherming in. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u een oproepingsbrief van de politie neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures en/of 57/6/4, eerste lid voor procedures aan de grens van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid omdat u niet in het bezit bent van de nodige documenten voor binnenkomst op het grondgebied, rechtvaardigt dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

U verklaart voor het CGVS dat u niet naar Sierra Leone kan terugkeren omdat u een stuk land verkocht heeft dat uw oom wou inpikken en dat uw oom de hulp van de politie ingeroepen heeft om u te vinden (notities van het persoonlijk onderhoud dd. 23/09/2019 (verder notities CGVS), p. 7).

U verklaart meermaals dat u op de dag van de begrafenis van uw vader - vóór de verkoop van het bewuste stuk land - wel wist dat uw oom deze grond wou hebben (notities CGVS, p. 8 + p. 13). U verklaart op dat moment zelfs gedacht te hebben dat "Als hij het land niet zou krijgen, (...) ik weet dat (...) ik niet naar de politie kan gaan, dat hij naar de politie kan gaan of me laten doden (...) Ik wist dat hij alles tegen mij kon beginnen plannen en plotten" (notities CGVS, p. 13-14). Desondanks verkoopt u het land, zonder dat u een oplossing tracht te vinden voor uw situatie en uw eigen veiligheid. Gevraagd waarom u het land niet aan uw oom verkocht, denkt u dat hij het niet zou betalen. Gevraagd waarom u hem dat zelfs niet gevraagd heeft, verklaart u dat hij zelfs niet naar uw vader – zijn broer – omkeek en hem niet hielp, zonder dat u een antwoord formuleert op de meermaals gestelde vraag. Eerder tijdens het onderhoud gevraagd naar de reden waarom u, als mogelijke oplossing, aan uw oom bv. het geld van de verkoop niet gewoon gaf, verklaart u dat uw oom dat niet kan doen omdat hij al geld heeft en het land wou omwille van de ligging (notities CGVS, p. 10). Gevraagd waarom u niet naar een oplossing zocht, zoals bv. het geld dat u voor het stuk land gekregen had te geven, vraagt u de interviewer wat hij denkt dat uw oom zal doen, want hij gaf zelfs niet om zijn broer. Nogmaals gevraagd naar de reden dat u geen oplossing zocht voor het probleem, verwijst u naar de Afrikaanse cultuur, waarbij rijkeren de macht hebben over de armen. Nogmaals gevraagd waarom u geen oplossing gezocht heeft, verklaart u dat als zij (de politie) wisten dat u het geld bij zich had, dat ze het geld van u zouden afnemen omdat uw oom sterker was en hij eerst naar de politie gestapt was, en dat het recht niet aan de armen gegeven wordt. Door de interviewer opgemerkt dat u ook niet naar een manier gezocht heeft om uw rechten toch te bekomen, verklaart u uw leven niet te kunnen verbeteren en dat u niet tegen uw oom en zijn zoon op kan. Het gegeven dat u vóór de verkoop van het stuk grond reeds "wist" dat uw oom naar de politie kan gaan of u kan laten doden, zonder dat u naar een manier zoekt om uw leven veilig te stellen, tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen reeds grondig aan.

U weet verder niet wanneer uw oom naar de politie gegaan is omdat u het zich niet meer kan herinneren (notities CGVS, p. 11-12). U kan het zelfs niet bij benadering aangeven, u weet alleen dat het was voor u het land verlaten heeft. Gevraagd hoe uw oom aan de politie bewezen heeft dat het land van hem was, weet u dat evenmin, want het is uw oom die het "verslag ging laten maken" (notities CGVS, p. 8). Het is echter niet aannemelijk dat u deze vragen niet kan beantwoorden, te meer daar u verklaart over het politierapport te beschikken (notities CGVS, p. 12-13). U verklaart dat uw vriend u dit document via WhatsApp gestuurd heeft, maar dat u het niet kon openen. Gevraagd of u naar een manier zocht om het document te openen, verklaart u er geen toegang toe te hebben. Gevraagd of u geprobeerd heeft om het te lezen, antwoordt u ontkennend, maar dat u het wel gedeeld heeft met uw advocaat.

Nogmaals gevraagd of u geprobeerd heeft het document te openen en te lezen, verklaart u dat niet gedaan te hebben. Het gegeven dat u een politierapport langs elektronische weg ontvangen heeft, maar niet probeert om dit te openen om het zodoende te kunnen lezen, wijst op een groot gebrek aan interesse uwentwege in deze zaak en tast bijgevolg uw geloofwaardigheid nog verder aan. Het is daarenboven allerm minst aannemelijk dat u zelfs niet weet wat de politie zal doen als ze u vinden (notities CGVS, p. 12), terwijl u eerder reeds verklaarde dat u in de gevangenis zal komen als de politie u vat (notities CGVS, p. 8). Er kan bovendien worden opgemerkt dat, indien er zich een situatie zou voorgedaan hebben zoals u deze schetst, het niet zo verwonderlijk is en het allerm minst wijst op een vervolging in de zin van de Conventie van Genève indien de politie u zou zoeken en met u zou willen praten. Uw oom heeft immers contact opgenomen met de politie i.v.m. de verkoop van een stuk grond. Bovendien heeft u zelf niet rechtstreeks van de politie of uw oom vernomen dat u gezocht wordt omwille van de verkoop van een stuk grond. U verklaart immers dat ze (uw oom en zijn handlangers) informatie vroegen aan uw vrienden (notities CGVS, p. 7). Gevraagd wanneer uw oom u zei dat u het land niet had mogen verkopen, verklaart u dat hij u dat niet gezegd heeft (notities CGVS, p. 9), maar dat hij het wist omdat hij mensen rondom het land had. Gevraagd wanneer uw oom naar u kwam, verklaart u dat hij nooit naar u gekomen is. Gevraagd of iemand anders naar u kwam, verklaart u dat enkel de burens naar u gekomen zijn en dat de burens u zeiden dat uw oom geweest was en dat ze stampen aan het maken waren. Gevraagd of u niet met uw oom of diens zoon gesproken of getelefoneerd heeft, antwoordt u ontkennend. Gevraagd of zij u ook niet gecontacteerd hebben, ontkent u dat nogmaals. Gevraagd waarom ze u zelf niet gecontacteerd hebben, weet u het echter niet. Het verwondert dat uw oom en diens zoon geen contact opgenomen hebben met u, te meer daar u niet weet waarom zij dat niet gedaan hebben.

Verder legt u eveneens tegenstrijdige verklaringen af over de contacten met uw vriend A. (...). Gevraagd wanneer u de laatste keer met hem sprak, verklaart u dat u met hem sprak toen u in Oekraïne was, voor u naar België kwam (notities CGVS, p. 7). Gevraagd wat hij toen zei, verklaart u dat hij zei dat uw situatie heel moeilijk is en dat u door de politie gezocht wordt. Later tijdens het onderhoud verklaart u echter dat u de laatste keer met A. (...) gesproken heeft toen u in het opvangcentrum in België aankwam (notities CGVS, p. 13). Hoewel u verklaart over geen informatie te beschikken (notities CGVS, p. 9), legt u tegenstrijdige verklaringen af over de contacten met uw vriend A. (...), die u beweerdelijk een politierapport bezorgde en u op de hoogte hield van uw situatie in Sierra Leone.

In kader van de huidige procedure ontving het CGVS van uw advocaat na het persoonlijk onderhoud een mail met een kopie van een 'police invitation'. De bewijswaarde van dit document is vooreerst, in het licht van de ongeloofwaardigheid van uw relaas, echter beperkt aangezien dergelijke documenten eenvoudig na te maken zijn. Bovendien blijkt nergens uit dit (overigens moeilijk leesbare) document dat u door de politie uitgenodigd werd met het oog op een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade. Nergens blijkt dat u als verdachte werd uitgenodigd.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofd geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, de artikelen 48/3 tot 48/7 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) en "de duidelijke vergissing".

Waar zijn houding ongeloofwaardig wordt bevonden omdat hij geen oplossingen zocht, betoogt verzoeker:

"De verzoeker kan niet akkoord gaan aangaande de interpretatie van zijn verhaal door het CGVS. Inderdaad, vanaf het overlijden van zijn vader, wist de verzoeker dat de moeilijkheden gingen beginnen en dat hij niets zou kunnen wijzigen aan de situatie. De oom van de verzoeker is een rijk man in Sierra Leone. De neef van de verzoeker (de zoon van zijn oom) is eveneens lid van een (misdadigers)-bende in zijn stad. Indien de verzoeker het terrein dat hij kwam te erven, niet wenste te verkopen aan zijn oom, is het zeer beslist omdat hij wist dat zijn oom hem de som geld nooit zou storten.

Het is ten onrechte dat het CGVS verklaart dat de verzoeker niet gezocht/geprobeerd heeft zich te beschermen.

Van zodra hij gewaar werd dat de bedreigingen erger en erger werden, heeft hij geen andere keuze gehad dan het land te verlaten met bestemming Oekraïne. Sinds 14 augustus 2017 (datum van het overlijden van zijn vader en van zijn zoon) en het ogenblik dat de verzoeker zijn land van herkomst verlaat, zijn ondertussen slechts 4 maanden verlopen. Men kan hem dus geen gebrek aan haast/ljver verwijten in zijn gedrag vanaf het ogenblik dat hij de vlucht genomen heeft van zodra hij vastgesteld heeft dat zijn leven in gevaar was. Indien, toen hij in het land was, hij niet geprobeerd/ gezocht heeft een bescherming te bekomen, is het omdat hij de wijze van functioneren van dit land kende : de rijken beschikken over faciliteiten, zowel met de groepen criminelen als met de politiediensten of de overheden. De verzoeker, fatalist (gelaten persoon) hoopte dat de situatie vanzelf rustiger zou worden, vergeefs."

Met betrekking tot het niet openen van het verkregen document, doet verzoeker gelden:

"Eens aangekomen in het gesloten centrum van Vottem, werd zijn draagbare telefoon in beslag genomen door de overheden. Er kan hem dus niet verweten worden het hem toegestuurde document niet te hebben kunnen openen (document van de politie van Sierra Leone). Helaas, deze precisering blijkt niet overgeschreven te zijn in het interview. Het document in kwestie is door zijn vriend rechtstreeks overgemaakt geworden aan zijn advocaat, zonder rechtstreekse tussenkomst van de verzoeker vanaf het ogenblik dat zijn draagbare telefoon in beslag genomen was door de overheden. In het algemeen, heeft betrokkene geprobeerd zijn verhaal uiteen te zetten. Ten titel van voorbeeld, heeft de verzoeker geprobeerd uit te leggen vanwaar de rijkdom van zijn oom kwam en dat de zoon van zijn oom lid is van een (misdadigers)- bende. Ongelukkigig, heeft het CGVS het niet nodig geoordeeld de zaak verder uit te diepen (nader in te gaan op de zaak). Erger nog, het CGVS heeft de verzoeker onderbroken opdat hij enkel zou antwoorden op de gestelde vraag."

Voorts stelt verzoeker:

"Overigens, is het waar dat de verzoeker nooit oog in oog is komen te staan met zijn oom en zijn neef. Deze hebben geprobeerd zich te begeven naar de woonplaats van de verzoeker, maar gelukkigerwijze, was deze laatste niet ter plaatse. Het zijn inderdaad de burens van de verzoeker die hem a posteriori uitgelegd hebben dat zijn oom en zijn neef hem een bezoek waren komen brengen."

Over de aan hem verweten tegenstrijdigheden, verklaart verzoeker:

"Uiteindelijk, betreffende de tegenstrijdige verklaringen van de verzoeker aangaande zijn vriend, heeft de verzoeker, het is waar, zich vergist door een eerste maal te verklaren dat hij hem de laatste keer gesproken had toen hij in Oekraïne was, vervolgens door te verklaren dat het was toen hij in het gesloten centrum was."

In ieder geval, is het vanzelfsprekend dat de verzoeker zich, in de kleinste details, het ogenblik niet kan herinneren waarop hij gesproken heeft met ieder der personen. Te noteren dat de verzoeker Oekraïne verlaten heeft op 22 augustus 2019 en dat hij in België zal aankomen op 1 september 2019. Dus, zijn z'n vertrek uit Oekraïne en zijn aankomst in België relatief dichtbij. Een kleine / lichte tegenstrijdigheid kan natuurlijk niet toelaten het geheel van het verhaal van de verzoeker opnieuw op losse schroeven te zetten."

Verder betoogt verzoeker dat het door hem neergelegde document geenszins vals is. Hij kan niet begrijpen waarom het CGVS niet heeft geprobeerd om met de Sierra Leoneanse autoriteiten contact op te nemen. Zo had gemakkelijk kunnen worden achterhaald dat het dossiernummer echt is en dat er door de politie een dossier werd geopend op zijn naam.

2.2. Verzoeker vraagt gelet op het voorgaande om aan hem de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen of om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog geen documenten of informatie bij het onderhavige verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar terecht gesteld wordt dat in zijner hoofdzaak geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

3.2. Evenmin betwist verzoeker de volgende, pertinente en terechte motieven:

“Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures en/of 57/6/4, eerste lid voor procedures aan de grens van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid omdat u niet in het bezit bent van de nodige documenten voor binnenkomst op het grondgebied, rechtvaardigt dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.”

3.3. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming in hetgeen volgt ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.4. Verzoeker stelt zijn land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omwille van het gegeven dat hij het land van zijn vader verkocht. Daarom zou hij worden geviséerd door zijn oom, die eveneens de politie inschakelde om hem te vinden.

Vooreerst kan in dit kader worden opgemerkt dat de algehele geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen wordt ondermijnd doordat hij zich in Europa en bij aankomst in België heeft bediend van een andere identiteit. Uit de documenten opgenomen onder stuk 7 in het administratief dossier blijkt immers duidelijk dat verzoeker zich bij zijn reis naar en binnenkomst in België heeft trachten voor te doen als een zekere I.K. en zich daarbij bediende van een Nederlands paspoort dat geseind stond. Dat verzoeker er niet voor terugschrok om dermate bedrieglijk te handelen en zichzelf een andere identiteit aan te meten, werpt een smet op zijn geloofwaardigheid.

Eveneens dient te worden vastgesteld dat het niet aannemelijk is dat verzoeker, die het vijfde jaar middelbaar verklaarde te hebben voltooid (administratief dossier, verklaring DVZ, nr. 11), beweerde niet te weten of hij in Sierra Leone al dan niet over een identiteitskaart beschikte (*ibid.*, nr. 25). Nochtans mocht van verzoeker worden verwacht dat hij over het ontbreken van identiteitsdocumenten een gedegen verklaring zou afleggen.

Verzoeker legde daarenboven vage, ongeloofwaardige en tegenstrijdige verklaringen af over zijn verblijfplaats(en) in zijn land van herkomst voorafgaand aan zijn komst naar Europa. Bij de DVZ verklaarde verzoeker dat hij voor zijn vertrek naar Europa in Freetown in Sierra Leone woonde. Sedert wanneer hij er woonde en waar hij er woonde, kon hij echter geheel niet aangeven (administratief dossier, verklaring DVZ, nr. 10). Bij het CGVS bleek verzoeker, dit in tegenstelling bij de DVZ, plots echter te kunnen aangeven dat hij initieel woonde in de wijk Calaba Town in Freetown. Vervolgens zou hij, tijdens de oorlog, drie maanden in Waterloo hebben gewoond. Daarna zou hij zijn teruggekeerd naar de Demboya street, in de wijk Calaba Town in Freetown. Nadien zou hij de hele tijd hebben verbleven in een gebouw aan het rondpunt Ferry Junction in Freetown, en dit totdat hij naar Europa kwam. Hoelang dit dan was, kon hij echter opnieuw niet aangeven (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5-6). Bovendien vermeldde verzoeker blijkens het voorgaande wanneer hij ondervraagd werd over zijn verblijfplaatsen noch bij de DVZ noch bij het CGVS dat hij, zoals hij in de vragenlijst en elders bij het CGVS aangaf bij de uiteenzetting van zijn asielmotieven (administratief dossier, vragenlijst, nr. 3.5.; notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7, 11), voorafgaand aan zijn vertrek maandenlang in verschillende andere provincies zou hebben verbleven. De voormelde vaststellingen doen afbreuk aan zowel de algehele geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen als de geloofwaardigheid van zijn asielmotieven.

Verzoeker legde daarenboven manifest tegenstrijdige verklaringen af over de cruciale gebeurtenis in zijn asieltrelaas, met name het overlijden van zijn vader. Dit overlijden zou ertoe hebben geleid dat de grond waarover sprake naar verzoeker overging en dat verzoekers oom dit stuk grond wilde opeisen. Tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS gaf verzoeker, wanneer hem gevraagd werd wanneer hij precies zijn land verliet, initieel in niet mis te verstane bewoordingen aan: *“Ik was in Europa tijdens de modderstroom. Toen was ik al hier”* (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6).

Later gaf hij echter aan dat zijn vader stierf tijdens de modderstroom, wijzigde hij zijn eerdere, nochtans duidelijke verklaringen en beweerde hij, dit in lijn met zijn voormelde asielmotieven, dat hij nog in Sierra Leone was tijdens de modderstroom (*ibid.*, p. 6).

Dient verder te worden opgemerkt dat, zo verzoekers oom werkelijk aanspraak wenste te maken op de grond van verzoekers vader, het niet aannemelijk is dat deze oom nooit in persoon naar verzoeker kwam en dit nooit rechtstreeks te kennen gaf aan verzoeker (*ibid.*, p. 9).

Ook verzoekers houding mist te dezen geloofwaardigheid. In dit kader wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“U verklaart meermaals dat u op de dag van de begrafenis van uw vader - vóór de verkoop van het bewuste stuk land - wel wist dat uw oom deze grond wou hebben (notities CGVS, p. 8 + p. 13). U verklaart op dat moment zelfs gedacht te hebben dat “Als hij het land niet zou krijgen, (...) ik weet dat (...) ik niet naar de politie kan gaan, dat hij naar de politie kan gaan of me laten doden (...) Ik wist dat hij alles tegen mij kon beginnen plannen en plotten” (notities CGVS, p. 13-14). Desondanks verkoopt u het land, zonder dat u een oplossing tracht te vinden voor uw situatie en uw eigen veiligheid. Gevraagd waarom u het land niet aan uw oom verkocht, denkt u dat hij het niet zou betalen. Gevraagd waarom u hem dat zelfs niet gevraagd heeft, verklaart u dat hij zelfs niet naar uw vader – zijn broer – omkeek en hem niet hielp, zonder dat u een antwoord formuleert op de meermaals gestelde vraag. Eerder tijdens het onderhoud gevraagd naar de reden waarom u, als mogelijke oplossing, aan uw oom bv. het geld van de verkoop niet gewoon gaf, verklaart u dat uw oom dat niet kan doen omdat hij al geld heeft en het land wou omwille van de ligging (notities CGVS, p. 10). Gevraagd waarom u niet naar een oplossing zocht, zoals bv. het geld dat u voor het stuk land gekregen had te geven, vraagt u de interviewer wat hij denkt dat uw oom zal doen, want hij gaf zelfs niet om zijn broer. Nogmaals gevraagd naar de reden dat u geen oplossing zocht voor het probleem, verwijst u naar de Afrikaanse cultuur, waarbij rijkeren de macht hebben over de armen. Nogmaals gevraagd waarom u geen oplossing gezocht heeft, verklaart u dat als zij (de politie) wisten dat u het geld bij zich had, dat ze het geld van u zouden afnemen omdat uw oom sterker was en hij eerst naar de politie gestapt was, en dat het recht niet aan de armen gegeven wordt. Door de interviewer opgemerkt dat u ook niet naar een manier gezocht heeft om uw rechten toch te bekomen, verklaart u uw leven niet te kunnen verbeteren en dat u niet tegen uw oom en zijn zoon op kan. Het gegeven dat u vóór de verkoop van het stuk grond reeds “wist” dat uw oom naar de politie kan gaan of u kan laten doden, zonder dat u naar een manier zoekt om uw leven veilig te stellen, tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen reeds grondig aan.”

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Waar hij zijn eerdere verklaringen herhaalt, dient immers te worden opgemerkt dat hij met deze loutere herhaling de voormelde, inzake deze verklaringen gedane vaststellingen geenszins ontkracht. De Raad treedt verweerder bij waar deze motiveert dat het, zo verzoeker er werkelijk reeds van in het begin van op de hoogte was wat zijn oom wilde, niet geloofwaardig is dat verzoeker nooit proactief en rechtstreeks bij deze oom zou hebben gepolst naar eventuele oplossingen voor zijn situatie.

Eveneens blijkt uit het dossier dat verzoeker, hoewel hij er blijkens het voorgaande en hetgeen hij stelt in het verzoekschrift klaarblijkelijk reeds na korte tijd vanuit ging dat er toch geen oplossing meer mogelijk was en wist dat hij werd gezocht door zowel zijn oom als de politie, slechts twee tot drie maanden later zou zijn beginnen zoeken naar een manier om zijn land te verlaten (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11). Ook dit is niet aannemelijk.

Evenmin is het geloofwaardig dat verzoeker enerzijds omdat hij wist dat hij door zowel zijn oom als de politie werd gezocht en omwille van de ernst van de situatie gedurende enkele maanden zou zijn verhuisd van huis naar huis en van provincie naar provincie doch anderzijds vervolgens wou terugkeren naar huis en door zijn burens moest worden overtuigd om niet terug te keren naar zijn woning (administratief dossier, vragenlijst, nr. 3.5.).

Verzoeker vertoonde daarenboven een kennelijk gebrek aan interesse voor (de inhoud van) het document dat hij *nota bene* zelf neerlegt ter adstructie van zijn verzoek om internationale bescherming. In dit kader wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“U weet verder niet wanneer uw oom naar de politie gegaan is omdat u het zich niet meer kan herinneren (notities CGVS, p. 11-12). U kan het zelfs niet bij benadering aangeven, u weet alleen dat het was voor u het land verlaten heeft. Gevraagd hoe uw oom aan de politie bewezen heeft dat het land van hem was, weet u dat evenmin, want het is uw oom die het “verslag ging laten maken” (notities CGVS, p. 8). Het is echter niet aannemelijk dat u deze vragen niet kan beantwoorden, te meer daar u verklaart over het politierapport te beschikken (notities CGVS, p. 12-13).

U verklaart dat uw vriend u dit document via WhatsApp gestuurd heeft, maar dat u het niet kon openen. Gevraagd of u naar een manier zocht om het document te openen, verklaart u er geen toegang toe te hebben. Gevraagd of u geprobeerd heeft om het te lezen, antwoordt u ontkennend, maar dat u het wel gedeeld heeft met uw advocaat. Nogmaals gevraagd of u geprobeerd heeft het document te openen en te lezen, verklaart u dat niet gedaan te hebben. Het gegeven dat u een politierapport langs elektronische weg ontvangen heeft, maar niet probeert om dit te openen om het zodoende te kunnen lezen, wijst op een groot gebrek aan interesse uwentwege in deze zaak en tast bijgevolg uw geloofwaardigheid nog verder aan."

Verzoeker tracht zijn nalatigheid om (te trachten) kennis te nemen van het document in kwestie ten onrechte te vergoelijken in het verzoekschrift. Waar hij laat uitschijnen dat hij er geen kennis van kon nemen omdat zijn gsm werd afgenomen in het gesloten centrum, gaat hij namelijk schromelijk voorbij aan het gegeven dat hij dit document reeds geruime tijd eerder, wanneer hij nog in Oekraïne vertoefde, ontving via Whatsapp. Uit zijn verdere verklaringen blijkt daarbij duidelijk dat hij door zijn eigen nalatigheid en gebrek aan interesse niet eens heeft geprobeerd om dit document te openen en te lezen (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12-13). Dat verzoekers vriend het document rechtstreeks en zonder zijn tussenkomst zou hebben overgemaakt aan zijn advocaat doch dat dit niet terdege zou zijn genoteerd, mist gelet op de duidelijke aard van verzoekers verklaringen in de voormelde passage van de notities van het persoonlijk onderhoud verder iedere ernst en is een bewering die nog verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen. Dat verzoeker zich niet de minste moeite getroostte om kennis te nemen van het document dat hij zelf neerlegt, getuigt van een frappant gebrek aan interesse voor zijn voorgehouden problemen en doet afbreuk aan zowel de ernst en de geloofwaardigheid van zijn vermeende vrees voor vervolging.

Bovendien wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

"Verder legt u eveneens tegenstrijdige verklaringen af over de contacten met uw vriend A. (...). Gevraagd wanneer u de laatste keer met hem sprak, verklaart u dat u met hem sprak toen u in Oekraïne was, voor u naar België kwam (notities CGVS, p. 7). Gevraagd wat hij toen zei, verklaart u dat hij zei dat uw situatie heel moeilijk is en dat u door de politie gezocht wordt. Later tijdens het onderhoud verklaart u echter dat u de laatste keer met A. (...) gesproken heeft toen u in het opvangcentrum in België aankwam (notities CGVS, p. 13). Hoewel u verklaart over geen informatie te beschikken (notities CGVS, p. 9), legt u tegenstrijdige verklaringen af over de contacten met uw vriend A. (...), die u beweerdelijk een politierapport bezorgde en u op de hoogte hield van uw situatie in Sierra Leone."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Ten onrechte tracht hij de voormelde tegenstrijdigheid te minimaliseren. Het was geenszins onredelijk om van hem te verwachten dat hij eensluidende en coherente verklaringen zou afleggen over de persoon die hem op de hoogte hield van zijn problemen en situatie en het ogenblik waarop hij met deze persoon voor het laatst contact had.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde asielrelaas en vrees voor vervolging.

Het door verzoeker neergelegde politionele document, opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, is niet van zulke aard dat het afbreuk kan doen aan het voorgaande. Vooreerst kan in dit kader worden opgemerkt dat, dit in tegenstelling met wat verzoeker laat uitschijnen in het verzoekschrift, geenszins moet worden bewezen dat dit document vals zou zijn om hieraan bewijswaarde te onzeggen. Ook om andere reden dan de bewezen valsheid van dit stuk, kan aan dit document bewijswaarde worden onzegd. Dient *in casu* te worden vastgesteld dat het door verzoeker neergelegde politionele document slechts wordt neergelegd in de vorm van een makkelijk manipuleerbare kopie. Eveneens wordt in de bestreden beslissing terecht opgemerkt dat dergelijk document eenvoudig na te maken is. Daarenboven bleek reeds hoger dat verzoeker zichzelf niet eens de moeite heeft getroost om dit document, dat hij *nota bene* zelf neerlegt ter adstructie van zijn verzoek om internationale bescherming, te openen en te lezen. Dit getuigt van een verregaand gebrek aan interesse voor zijn voorgehouden problemen en doet afbreuk aan zowel de ernst en de geloofwaardigheid van zijn vermeende vrees voor vervolging als de bewijswaarde van het neergelegde stuk. Voorts kan worden opgemerkt dat aan dergelijk stuk hoogstens een ondersteunende bewijswaarde kan worden gehecht, met name het vermogen om een intrinsiek geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zich kan dergelijk stuk echter niet volstaan om de teloorgegangene geloofwaardigheid van een relaas te herstellen.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.5. Verzoeker beroept zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere elementen dan de hoger besproken asielmotieven. Gelet op de hoger gedane vaststellingen dienaangaande, toont verzoeker, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.6. Gelet op het voorgaande toont verzoeker niet aan dat hij vroeger vervolgd is geweest of slachtoffer is geweest van ernstige schade. Derhalve kan hij zich te dezen niet dienstig beroepen op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

3.7. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig oktober tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

J. BIEBAUT